

Nagrada *Franjo Ksaver Kuhač* za autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe – **Živko Ključ**e za zbirku *Stare pisme s ušća Neretve*.

“...adaptirati autorsko Ja i dovesti ga u koheziju s baštinom koja ga određuje i koju voli, s kojom njegovo biće ugodno razgovara”, ključna je motivacija skladatelja, pedagoga, kontrabasista i melografa **Živka Ključ**e za ostvarenje zbirke *Stare pisme s ušća Neretve*, koju krajem 2015. objavljuju Neretvanska riznica umjetnina i inih vrijednosti iz Opuzena, Festival dalmatinskih klapa u Omišu i Zaklada Ljubo Stipišić Delmata iz Zadra.

Zbirka predstavlja dragocjen doprinos očuvanju dalmatinske baštine, onakve kakva je potekla sa samoga izvorišta, prikupljene na terenu od naših predaka koji su je njegovali i usmenom predajom sačuvali. U vremenima kada, na žalost, takva djela gube na snazi i pomalo padaju u zaborav pred naletom raznih suvremenih glazbenih izričaja, traženja i svaštarenja, prava je suprotnost i osveženje. Ona je prilika povratka tradiciji i iskonu, povratka korijenima koje Omiški festival baštini od svoga nastanka, 1967. godine. Posao na pripremi ove zbirke može napraviti samo osoba koja je klapskoj pjesmi posvetila svoj život i koja je uz Omiški festival vezana dug niz godina – **Živko Ključ**e.

Zbirka sadrži 43 zapisa i obrade tradicijskih napjeva koji su plod desetljetne autorove zaokupljenosti vokalnom baštinom njegova neretljanskog zavičaja. Skladatelj Ključ vođen integritetom umjetničkog poslanja i primjerenim obrazovanjem, moderira i modelira na sebi dosljedan način. U harmonijskom se jeziku pokazuje kao zreo i obrazovan pisac, nadahnut idejom interpolacije skladateljskog rukopisa u okvir heterogenih folklornih napjeva koji ipak pripadaju u određenoj mjeri i arhetipu i stečenoj estetskoj normi. Ključ, kao aktivni pjevač i voditelj klapa s jedne strane, te skladatelj i obrađivač narodnih napjeva s druge strane, dobro znade oslušivati bilo “naroda”, u ovom slučaju klapskih pjevača, ali i slušatelja klapa, znade razvijati ideju u smjeru suvremenoga, istodobno zadržavajući iskreni duh prošloga i – što je u ovom slučaju možda najvažnije – izvorni zvuk Neretve.

Temeljnu svrhu i vrijednost ove zbirke: zabilježiti pjesme koje su se pjevale i pnosile pjevanjem i oteti ih zaboravu, **Živko Ključ**e odradio je na pravi način. Ona će poslužiti kao priručnik u kojem su sažeti korisni podatci vezani uz pjevanje jednoga kraja, uz klape, glazbu i tekstove, i koja će biti osnova za daljnji rad i neka nova istraživanja.